

Lizzy Hawker

DE BERGEN ALS ACHTERTUIN

LIZZY HAWKER RIJGT DE TOPPEN AAN ELKAAR. ZIJ VERLEGT CONTINU HAAR GRENZEN EN BELEEFT OP DIE MANIER TEGELIJK HAAR PASSIE VOOR DE NATUUR EN DE BERGEN. INTERVIEW IN HET ZOG VAN DEZE FONDLOOPSTER.

Phillip van OSTEN

Voor sommigen is een marathon niet lang genoeg. Het moet meer zijn, zwaarder en extremer. Afstanden van 100 tot 250km... of 24 uur. Wedstrijden waar men tussen lijden en euforie balanceert en de stevigste schoenen aan gruzelementen worden gelopen.

Dit noemen ze ultrafond: een discipline die steeds meer aanhangers heeft, ook al blijven de kampioenen doorgaans onbekend bij het grote publiek. Lizzy Hawker is daar een mooi voorbeeld van. U hebt wellicht nog nooit van haar gehoord terwijl ze als een echt

fenomeen wordt beschouwd: een atlete met buitengewone reserves. Maar voor deze spichtige kleine Britse zijn de bergen meer dan een sportveld. Ze zijn een toevluchtsoord voor haar welzijn. Een tuin van Eden die haar leven zin geeft.

De bergen zijn meer dan een sportveld. Ze zijn een toevluchtsoord voor haar welzijn. Een tuin van Eden die haar leven zin geeft.

OP EEN DRAFJE DE MONT-BLANC ROND!

Lizzy Hawker treedt in 2005 op de voorgrond wanneer de op dat moment 29-jarige Britse als een nobele onbekende inschrijft voor de beroemde Ultra-trail du Mont-Blanc. Profiel van deze wedstrijd? Een lus rond het massief... al lopend! Ofwel 166km non-stop, in vaak zware weersomstandigheden ('s nachts, koud...). Kortom: een gigantisch avontuur, een onwaarschijnlijk bravourestukje dat door de kampioenen in minder dan 24 uur wordt geklaard, alstublieft! Aan de start koestert Miss Hawker als belangrijkste ambitie minimaal de helft van de afstand af te leggen. Maar neen: Lizzy gaat helemaal

tot het einde. En sterker nog: ze verrast al haar concurrentes en wint de wedstrijd bij de vrouwen. En hoe! Haar prestatie is gewoon uitzonderlijk want ze wordt 24ste in de einduitslag (2000 deelnemers!).

Maar hoe is deze gediplomeerde 'Polaire Oceanografie en Milieuwetenschappen' (het hoofd en de benen, dus!) zo ver geraakt? "Ik heb twee passies", zegt ze: "lopen en de bergen. Zoals wel vaker moet je naar je kindertijd terug om daar de bron van te vinden. Ik heb altijd graag gelopen en toen ik tiener was, verveelde ik me toen ik op de schoolbus moest wachten. Dus liep ik naar school wat ongetwijfeld mijn gretigheid voor deze sport heeft gevoed. Wat de aantrekkingskracht van de bergen betreft: die ontdekte ik toen ik 6 was, tijdens een vakantie in Zwitserland met mijn ouders. Als Londense werd ik overonderd door die wereld waar alles natuur is, rust, licht en

zuivere lucht. Wellicht de omgeving die zich het best leent tot zelfanalyse. Een wereld die me inspireert en die ik absoluut nodig heb. Trouwens, ik zou niet meer zonder kunnen."

NOOIT BIJEN ADEM

Sindsdien stapelt Lizzy de titels op want ze is de koningin van de bergtrail, won een pak alpinemarathons en is lid van de stal North Face. Een van haar meest ophefmakende prestaties is het record dat ze neerzette tussen Katmandou en het basiskamp van de Everest: een avontuur dat haar sterk heeft getekend. In 2006 won deze hazewind ook goud voor het Verenigd Koninkrijk tijdens het WK 100km in Korea. Maar bovenop haar erelijst is het echte credo van Miss Hawker de sensibilisering voor de bergen, zijn flora en fauna; samen met het grote publiek haar liefde delen voor dit buitengewoon rijke ecosysteem dat absoluut bescherming verdient. "Ik heb de ultrafond niet uitsluitend gekozen omwille van de mentale en fysieke uitdaging.

Dat overstijgen van mezelf is immers slechts de uiterlijke kant. Mijn grootste motivatie is te genieten van een natuur die ik aanbid, mezelf wat beter te leren kennen en mijn ervaringen te delen."

SCHRIJVEN OM TE DELEN

Spijtig genoeg levert een carrière als ultrafondloopster, hoe indrukwekkend die ook moge zijn, op materieel vlak slechts een magere oogst op. Dat frustrert Lizzy evenwel niet want zij voorziet in haar voorzieningen door het organiseren van initiatiestages in Zwitserland en door enig schrijfwerk. Want onze Engelse is vlot met de pen en haar verhalen geven heel mooi haar gevoelens weer. "Het is een weinig rendabel nomadenbestaan, maar ik heb er zoveel voldoening van dat ik dit voor niets zou willen inruilen. Als geld voor mij echt belangrijk was geweest, had ik een andere discipline beoefend, zoals de traditionele marathon. Ik zou veel bekender zijn en wellicht ook veel

rijker... Na mijn goede prestatie tijdens de London Marathon in 2007 kreeg ik de vraag of een deelname aan de Olympische Spelen van 2012 me zou kunnen verleiden. Ik geef toe dat een olympische selectie een grote eer zou zijn, maar dat zou me verplichten tot een specifiek trainingsprogramma dat me van de bergen weg zou houden en... ik weet niet of ik dat zou overleven. Spijtig dat de ultrafond geen olympische discipline is!" Inderdaad niet, maar misschien ooit wel? In afwachting gaat onze blonde trailster verder op weg en op reis. Want ze reist wat af, onze Lizzy: zo verloopt 2010 via de Canarische Eilanden naar Zuid-Afrika, waar-

na ze terugkeert naar Europa voor nog meer uithoudingsraces. Vrij leven en vrij lopen: dat is haar droom. Die ze elke dag opnieuw in vervulling laat gaan...

+ En wij?

Topatlete Lizzy Hawker heeft nog andere talenten, vooral als schrijfster, zoals ze benijdt in de vele verhalen die door de natuur en haar avonturen worden geïnspireerd. Voor een overzicht verwijzen we naar haar site www.lizzyhawker.com. Mocht de ultrafond u aantrekken: weet dan dat Lizzy samen met een school in Scuol (in het Zwitserse Engadin) runnings en trektochten organiseert en dit voor alle niveaus. Meer info op www.laufschule-scuol.ch.

"Mijn grootste motivatie is te genieten van een natuur die ik aanbid, mezelf wat beter te leren kennen en mijn ervaringen te delen."

PETZL

Sponsor van de North Face
Ultra-Trail du Mont-Blanc